Η Μαγεία (Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 20 Φεβρουαρίου, 2007

Διαστάσεις κοινωνικής επιδημίας παίρνει στις μέρες μας η ενασχόληση του ανθρώπου με την μαγεία και τα παρακλάδια της. Η πίστη στις ανθρώπινες καρδιές τρεμοσβήνει και ο τεχνικός πολιτισμός αποδεικνύεται ανίκανος να λύσει τα καυτά προβλήματα της ζωής. Έτσι ο αυτονομημένος άνθρωπος, αυτός που ζει μακριά από το Χριστό και τα μυστήρια της Εκκλησίας, αναζητεί το υποκατάστατο της πίστεως στη μαγεία και τον αποκρυφισμό.

Συχνά πυκνά βλέπουν το φως της δημοσιότητος γεγονότα συγκλονιστικά και ιστορίες φρικιαστικές, με πρωταγωνιστές μάγους και σατανιστές, εξορκίστριες και πνευματιστές, οραματίστριες και υπνωτιστές, μέντιουμ, αστρολόγους, ψυχοερευνητές κι ένα σωρό τσαρλατάνους και αγύρτες.

Τα μέσα που χρησιμοποιούν είναι μαγικά ξόρκια και φυλαχτά, δαιμονικές επικλήσεις, σατανιστικές τελετουργίες με ζωοθυσίες και ανθρωποθυσίες...

Τραγικές είναι οι συνέπειες στη ζωή εκείνων, που τυλίγονται στα δίχτυα της ποικιλόμορφης μαγείας. Ενώ ξεκινούν οι δυστυχείς με την ελπίδα να τους λυθούν σοβαρά προβλήματα, καταλήγουν σε σύγχυση και αδιέξοδο, σε μαρασμό και κατάθλιψη, σε ψυχοσωματική και οικονομική εξουθένωση...

Εδώ πρέπει να τονιστεί, πως, εκτός από τη μαγεία και το σατανισμό, στο ευρύτερο αποκρυφιστικό φάσμα εντάσσονται πολυάριθμες νεοφανείς αιρέσεις και παραθρησκείες, που έχουν κατακλύσει τον τόπο μας και απειλούν να αλλοιώσουν την προσωπικότητα των νέων, το ορθόδοξο φρόνημα του λαού μας, τον πολιτισμό μας.

Στις επόμενες σελίδες ο άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης με τον χαρισματικό του λόγο παρουσιάζει την αλήθεια για τη μαγεία, μ' οποιαδήποτε ονομασία κι αν εμφανίζεται στις μέρες μας. Το κείμενο που ακολουθεί, μεταγλωττισμένο στη σύγχρονη νεοελληνική, είναι μια επιτομή σχετικού λόγου, που περιλαμβάνεται στο έργο του «Χρηστοήθεια των Χριστιανών». Ο άγιος αποδεικνύει πολύ εύστοχα τόσο την απάτη της μαγείας όσο και τη δύναμη της Εκκλησίας. Στον απατηλό χώρο της μαγείας αντιπαραθέτει τη μυστική διάσταση της Εκκλησίας, όπου ο πιστός, ενωμένος με το Χριστό, μαθαίνει να ξεπερνάει τα αδιέξοδα και τους φόβους, την ανασφάλεια και το άγχος, τα βάσανα και τους καημούς του.

Ευχή μας είναι, η προφητική και αφυπνιστική φωνή του αγίου Νικοδήμου να γίνει για όλους πολλαπλά ωφέλιμη: Τους πιστούς να οδηγήσει σε εγρήγορση, τους ολιγοπίστους να εμψυχώσει και τους πλανεμένους να χειραγωγήσει σε επιστροφή προς τον γλυκύτατό μας Ιησού Χριστό, που είναι το φως, η αλήθεια και η ζωή του σύμπαντος κόσμου.

(Πρόλογος υπό των πατέρων της Ι. Μ. Παρακλήτου Ωρωπού Αττικής)

1. Τα είδη της μαγείας είναι πολλά

α) Η καθαυτό μαγεία
β) Η μαντεία
γ) Η γοητεία
δ) Η φαρμακεία
ε) Η οιωνοσκοπία
στ) Η αστρολογία
ζ) Τα φυλαχτά
η) Οι κλήδονες

2. Γιατί ο Θεός απαγορεύει τα μαγικά

3. Γιατί οι Χριστιανοί έπεσαν στα μαγικά

4. Οι δαίμονες δεν θεραπεύουν αλλά θανατώνουν

α) Μόνο ο Θεός θεραπεύει αληθινά

β) Μόνο ο Θεός γνωρίζει τα απόκρυφα
γ) Οι Χριστιανοί δεν πρέπει να φοβούνται το διάβολο και τους δαίμονες

5. Πως τιμωρεί ο Θεός τους μάγους και όσους προστρέχουν σ' αυτούς

6. Πως να φυλάγονται οι Χριστιανοί από τα μαγικά

***

Προοίμιο

Ταιριάζει σέ ὅσα θά πῶ παρακάτω, νά δανεισθῶ τό θρηνητικό ἐκεῖνο ρητό τοῦ προφήτη Ἰερεμία καί νά φωνάξω κι ἐγώ μέ ὀδύνη : "Ποιός θά βάλει στά μάτια μου πηγή δακρύων, γιά νά κλάψουν πικρά τό λαό τῶν Χριστιανῶν μέρα καί νύχτα;" Γιατί ποιός μπορεῖ, ἀλήθεια, νά μήν τόν κλάψει, ὅταν σκεφθεῖ πώς, ἐνῶ ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ νίκησε μέ τό σταυρικό Του θάνατο ὅλους τούς δαίμονες, οἱ Χριστιανοί τούς ἀναδεικνύουν πάλι νικητές καί τροπαιούχους μέ τίς διάφορες μαγεῖες τους; Καί ποιός μπορεῖ νά μή χύσει πικρά δάκρυα, ὅταν συλλογισθεῖ πώς, ἐνῶ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός ἀπάλλαξε ἀπό τήν τυραννία τοῦ διαβόλου τόν κόσμο καί τούς Χριστιανούς, αὐτοί, μέ τή μαγεία, τόν ξαναφέρνουν στόν κόσμο καί τόν ξανακάνουν τύραννό τους;

Εἶναι ἤ δέν εἶναι, λοιπόν, γιά κλάματα ἡ τωρινή κατάσταση τῶν Χριστιανῶν, ἀφοῦ, μέ τά μαγικά καμώματα καί σατανικά τεχνάσματά τους, ἀναβιώνουν στήν οὐσία τή λατρεία τῶν δαιμόνων; Ἐνῶ δηλαδή φανερά λατρεύουν τόν ἀληθινό Θεό, κρυφά τόν ἀρνοῦνται καί λατρεύουν τό διάβολο. Τό μεγαλύτερο μάλιστα κακό εἶναι τοῦτο : Μολονότι χρησιμοποιοῦν ἕνα σωρό μαγικά, οὔτε πού καταλαβαίνουν πώς ἀρνοῦνται ἔτσι τό Θεό, καταφρονοῦν τό Χριστό καί ἀγκαλιάζουν τό διάβολο. Τί μεγάλη πλάνη! Κρυφή καί ἀπατηλή, ψυχώλεθρη καί θανατηφόρα!

Γι' αὐτό, λοιπόν, ἀποφάσισα νά ἐλέγξω τήν πλάνη καί ν' ἀποδείξω ὅτι οἱ Χριστιανοί οὔτε μάγοι πρέπει νά γίνονται οὔτε κανένα εἶδος μαγείας νά χρησιμοποιοῦν.

Τά εἴδη τῆς μαγείας εἶναι πολλά.

Ἀφοῦ ὁ διάβολος χωρίστηκε ἀπό τόν ἕνα Θεό, ἔπεσε στά πολλά κι ἔγινε "ποικίλος

καί πολυμέριστος". Ἔτσι καί τά εἴδη τῆς κακίας καί τῶν μαγικῶν, πού ἐπινόησε καί ἔσπειρε στούς ταλαίπωρους ἀνθρώπους, εἶναι ποικίλα, σχεδόν ἀναρίθμητα.

Καί νά τά βασικότερα εἴδη :

1. *Ἡ καθαυτό μαγεία*. Εἶναι, θά λέγαμε, μιά τέχνη, μέ τήν ὁποία καλοῦνται οἱ δαίμονες καί ἐρωτοῦνται καί ἀπαντοῦν, φανερώνοντας ἄλλοτε κρυμμένους θησαυρούς, ἄλλοτε ἑρμηνεῖες ὀνείρων καί ἄλλοτε ἄλλα ἀπόκρυφα. Ὅσοι ἀσκοῦν αὐτή τήν "τέχνη" ὀνομάζονται μάγοι, καί ἰσχυρίζονται ὅτι ὑπάρχουν τρεῖς τάξεις δαιμόνων· οἱ ἐναέριοι, πού τούς θεωροῦν ἀγαθοποιούς· οἱ ἐπίγειοι, πού τούς θεωροῦν καί καλούς καί κακούς· καί οἱ κάτω ἀπό τή γῆ, πού τούς χαρακτηρίζουν ὡς κακοποιούς. Στήν πραγματικότητα, βέβαια, ὅλοι οἱ δαίμονες εἶναι κακοί καί κακοποιοί, ποτέ ἀγαθοποιοί.

2. *Ἡ μαντεία*. Ἀσκεῖται ἀπό τούς μάντεις. Αὐτοί ὑπηρετοῦν τούς δαίμονες, χρησιμοποιώντας τήν παλάμη τοῦ χεριοῦ τους ἤ κάποιες θυσίες ἤ ἀπατηλά ἔμπλαστρα ἤ ἄλλα παρόμοια μέσα. Οἱ μάντεις λένε ὅτι μποροῦν νά γνωρίσουν τό μέλλον.

3. *Ἡ γοητεία*. Ἀσκεῖται ἀπό τούς γόητες. Ὀνομάζονται ἔτσι ἀπό τούς "γόους" (θρήνους), πού κάνουν στά μνήματα, ὅταν ἐπικαλοῦνται τούς δαίμονες καί τούς ζητοῦν νά βλάψουν ἕναν ἄνθρωπο - νά τόν παραλύσουν, νά τόν τυφλώσουν, νά τόν ἀρρωστήσουν γενικά. Αὐτοί, ἐπίσης, καμώνονται πώς βγάζουν καί νεκρούς ἀπό τόν ἅδη! Στούς γόητες ἀνήκουν κι ἐκεῖνοι πού "βλέπουν" διάφορα φαντάσματα στούς τάφους καί ἀνοίγοντάς τους, καῖνε δῆθεν τούς βρυκόλακες! Μιά κατηγορία αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, πού λέγονται γητευτές, μαζί μέ τίς ἐπικλήσεις τῶν δαιμόνων ἀνακατεύουν ψαλμούς τοῦ Δαβίδ καί ὀνόματα ἁγίων, τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου.

4. *Ἡ φαρμακεία*. Οἱ φαρμακοί κατασκευάζουν κάποια "φαρμακερά" ποτά εἴτε γιά νά θανατώσουν κάποιον εἴτε γιά νά σκοτίσουν τό νοῦ του εἴτε γιά νά τόν ἐλκύσουν σέ σαρκικό ἔρωτα. Αὐτά, κατεξοχήν, χρησιμοποιοῦν οἱ γυναῖκες γιά νά "πλανέψουν" καί νά τραβήξουν τούς ἄνδρες πού θέλουν.

5. *Ἡ οἰωνοσκοπία*. Οἱ οἰωνοσκόποι προλέγουν δῆθεν τά μέλλοντα ἀπό τόν τρόπο πού πετοῦν τά πουλιά, ἀπό τίς φωνές τῶν ζώων κ.λπ. Τέτοιοι, οὐσιαστικά, εἶναι καί οἱ προληπτικοί : Αὐτοί προσέχουν ποιούς θά συναντήσουν, ὅταν μάλιστα πρόκειται νά ταξίδεψουν ἤ νά ψαρέψουν ἤ, τέλος πάντων, νά κάνουν κάποια ἐργασία. Ἐπίσης πιστεύουν στή μοίρα, στήν τύχη (τό "ριζικό", τό "γούρι"), σέ οἰωνούς, σέ ποδαρικά καί ὄνειρα. Θεωροῦν ἄλλες ἡμέρες καλές καί ἄλλες κακές, ὅπως λ.χ. τίς Τρίτες, καί φοβοῦνται ν' ἀρχίσουν ὁτιδήποτε τίς "κακές" ἡμέρες. Τό χουν "γρουσουζιά" νά δώσουν στούς γείτονες φῶς καί φωτιά. Προσκυνοῦν τό νέο φεγγάρι. Πιστεύουν σέ νεράϊδες καί καλλικάντζαρους. Περιεργάζονται τίς φυσικές ἀντιδράσεις τοῦ

σώματός τους καί λένε ὅτι τό τάδε θά τούς συμβεῖ, ἐπειδή λ.χ. τούς τρώει τό χέρι τους ἤ παίζει τό μάτι τους ἤ βουίζει τ᾽ αὐτί τους κ.ο.κ. Ὅταν θεμελιώνουν σπίτι ἤ ἀρχίζουν τή ναυπήγηση πλοίου, σφάζουν στά θεμέλια ἤ στήν καρίνα ἕναν πετεινό ἤ πρόβατο ἤ ἄλλο ζῶο, προσφέροντας ἔτσι θυσία στό διάβολο.

6. *Ἡ ἀστρολογία*. Οἱ ἀστρολόγοι λένε ὅτι οἱ κατά προαίρεση ἐνέργειες τῶν ἀνθρώπων ὁρίζονται ἀπό τήν κίνηση τῶν ἄστρων. Στ᾽ ἀστέρια ἀποδίδουν τίς ὁρμές τῆς ψυχῆς καί στούς σχηματισμούς τους τά διάφορα γεγονότα τῆς ζωῆς. Ἀπ᾽ αὐτά, καί μέ τή συνέργεια τῶν δαιμόνων, μαντεύουν δῆθεν τό μέλλον, ἀντιμετωπίζοντας ἔτσι τ᾽ ἀστέρια σάν ἰδιότυπους “θεούς”.

7. *Τά φυλαχτά*. Τά χρησιμοποιοῦν οἱ φυλαχτάρηδες, τυλίγοντας σ᾽ αὐτά μεταξωτή κλωστή καί γράφοντας ὀνόματα δαιμονικά. Πολλοί τά κρεμᾶνε ἀπό τό λαιμό ἤ τό χέρι τους γιά νά τούς φυλᾶνε ἀπό τό κακό. Ὅμοιοι μ᾽ αὐτούς εἶναι κι ἐκεῖνοι πού φτύνουν στόν κόρφο τους, γιά νά ἐμποδίσουν τάχα μέ τό φτύσιμο τή βασκανία.

8. *Οἱ κλήδονες*. Μέ τούς κλήδονες προσπαθοῦν νά “μαντέψουν” δῆθεν τό μέλλον καί τό “ριζικό” κάθε ἀνθρώπου μέ διάφορους λόγους, κλήσεις καί ἄλλα παρόμοια. Κλήδονες γίνονται μέχρι σήμερα σέ πολλούς τόπους, καί μάλιστα στά νησιά, στό Γενέσιο τοῦ Τιμίου Προδρόμου (24 Ἰουνίου). Συνήθως συνδυάζονται καί μέ φωτιές, πού τίς ἀνάβουν οἱ ἄνθρωποι μπροστά στά μαγαζιά τους καί τίς περνᾶνε ἀπό πάνω.

Αὐτά εἶναι τά κυριότερα εἴδη τῆς μαγείας. Ὑπάρχουν καί ἄλλα πολλά. Τά περισσότερα ἀναφέρονται στήν Ἁγία Γραφή καί σέ κανόνες ἱερῶν Συνόδων, (κυρίως τῆς ΣΤ΄ Οἰκουμενικῆς).

Γιατί ὁ Θεός ἀπαγορεύει τά μαγικά;

Καιρός εἶναι τώρα νά ποῦμε, πώς εἶναι ἐντελῶς ἀπαράδεκτο νά γίνονται ἀπό τούς Χριστιανούς ὅλ᾽ αὐτά τά εἴδη τῶν μαγικῶν. Γιατί ἄν αὐτά ἀπαγορεύονται στούς Ἑβραίους, πού ἦταν πνευματικά νήπιοι, πόσο μᾶλλον ἀπαγορεύονται στούς Χριστιανούς, τά τέκνα τῆς ἀλήθειας καί τῆς χάριτος τοῦ Εὐαγγελίου;

Στό Δευτερονόμιο ὁ Θεός πρόσταζε τούς Ἑβραίους·: “Νά μή βρεθεῖ σέ σένα (Ἰσραήλ) κανένας, πού νά μαντεύει μαντεῖες, πού νά προβλέπει τά μέλλοντα μέ φωνές (κλήδονες) καί παρατηρήσεις σημείων (οἰωνῶν)· μάγος, πού ν᾽ ἀσχολεῖται μέ ἐπαοιδία· ἐγγαστρίμυθος καί τερατοσκόπος, πού νά καλεῖ τούς νεκρούς” (Δευτ. 18:10). Στό Λευϊτικό, μάλιστα, προσθέτει νά μήν πλησιάζει κανένας ἐκείνους πού κάνουν αὐτά τά πράγματα, γιά νά μή μολυνθεῖ: “Νά μήν προσκολληθεῖτε (σέ μάγους) καί μολυνθεῖτε ἀπ᾽ αὐτούς · ἐγώ εἶμαι ὁ Κύριος καί Θεός σας!” (Λευϊτ. 19:26, 31).

Ὁ Θεός ἀπαγορεύει τά μαγικά, ἐπειδή ὁδηγοῦν τόσο ἐκείνους πού τά χρησιμοποιοῦν,

ὅσο καί ἐκείνους πού τά ζητοῦν, στήν προσκύνηση καί τή λατρεία τῶν δαιμόνων. Γι᾽ αὐτό καί ἀποτελοῦν θανάσιμη ἁμαρτία. ᾽Από τήν ἄλλη, πάλι, τά μαγικά δέν μποροῦν νά προσφέρουν καμιά ὠφέλεια. “Οἱ μαντεῖες καί οἱ οἰωνισμοί καί τά ὄνειρα εἶναι μάταια”, λέει ἡ Γραφή (Σειράχ 34:5).

Γι᾽ αὐτό τό λόγο οἱ ἅγιοι ᾽Απόστολοι δίνουν ἐντολή στούς Χριστιανούς νά μή χρησιμοποιοῦν κανενός εἴδους μαγικά· “οὐ μαγεύσεις, οὐ φαρμακεύσεις” (Διαταγ. 7,3)· “φεύγετε.....ἐπαοιδάς, κλήδονας, μαντείας, καθαρισμούς, οἰωνισμούς, ὀρνιθοσκοπίας, νεκρομαντείας, ἐπιφωνήσεις” (δ.π. 2,62)

Σκεφθεῖτε, Χριστιανοί, πώς ὅταν λάβατε τό ἅγιο Βάπτισμα, σᾶς ρώτησε ὁ ἱερέας - ἤ μᾶλλον ὁ ἴδιος ὁ Χριστός: “᾽Αποτάσσῃ τῷ σατανᾷ καί πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ καί πάσῃ τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ καί πάσῃ τῇ πομπῇ αὐτοῦ;”. Καί ὁ καθένας ἀπό σᾶς, μέ τό στόμα τοῦ ἀναδόχου του, ἀπάντησε: “᾽Αποτάσσομαι”. ῞Οχι μόνο τό σατανά, ἀλλά καί ὅλα τά *ἔργα* του καί τή *λατρεία* του καί τήν *πομπή* του. ᾽Αλλά ποιά εἶναι ἡ λατρεία τοῦ σατανᾶ; ῾Ο ἅγιος Κύριλλος ῾Ιεροσολύμων ἀπαντάει, πώς εἶναι οἱ μαντεῖες, οἱ φαρμακεῖες καί ὅλα τά ἄλλα εἴδη τῶν μαγικῶν, πού ἀπαριθμήσαμε. Καί ποιά εἶναι ἡ πομπή του; ῾Ο ἱερός Χρυσόστομος λέει, πώς εἶναι τά θέατρα, οἱ ἱπποδρομίες, οἱ κλήδονες καί κάθε ἁμαρτία.

Δέν καταλαβαίνετε λοιπόν, ἀδελφοί, πώς γιά ἐκείνη τήν ὁμολογία καί ὑπόσχεσή σας τήν ὥρα τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, θά σᾶς ζητηθεῖ λόγος τήν ἡμέρα τῆς Κρίσεως; Δέν ξέρετε ὅτι πρέπει νά τηρήσετε ἀπόλυτα τή συμφωνία, πού κάνατε μέ τό Θεό; Πῶς ἀφήνετε τό Χριστό καί πηγαίνετε στούς μάγους καί τίς μάγισσες, δηλαδή στόν ἴδιο τό διάβολο;

Αὐτός ὁ λόγος “ἀποτάσσομαί σοι, σατανᾶ, καί πάσῃ τῇ λατρείᾳ σου καί πάσῃ τῇ πομπῇ σου”, ἄς εἶναι πάντα στό στόμα σας καί στό νοῦ σας, σάν χαλινάρι καί ἐμπόδιο ἀπό κάθε εἶδος μαγείας. Αὐτός ὁ λόγος θά σᾶς κάνει νά μή φοβᾶστε τά “κακά συναπαντήματα”(!) τῶν ἀνθρώπων, οὔτε κρωγμούς καί πετάγματα πουλιῶν καί ἄλλα παρόμοια, ὅταν βγαίνετε ἀπό τό σπίτι σας. Αὐτός ὁ λόγος, συνδυασμένος μέ τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ, θά σᾶς κάνει να μή φοβᾶστε οὔτε τόν διάβολο μέ ὅλη του τή δαιμονική παράταξη. Μόνο μήν παύετε νά τόν ἐπαναλαμβάνετε παντοῦ καί πάντοτε, ὅπως συμβουλεύει ἡ χρυσόλαλη γλώσσα τοῦ ἁγίου ᾽Ιωάννου: “Παρακαλῶ νά μένετε καθαροί ἀπό τήν ἀπάτη τῆς μαγείας, ἔχοντας σάν στήριγμα αὐτό τό λόγο. Καί ὅπως δέν θά πηγαίνατε ποτέ στήν ἀγορά χωρίς ροῦχα ἤ παπούτσια, ἔτσι νά μήν πηγαίνετε πουθενά καί χωρίς νά λέτε, ξεκινώντας, τή φράση: “᾽Αποτάσσομαί σοι, σατανᾶ, καί τῇ πομπῇ σου καί τῇ λατρείᾳ σου, καί συντάσσομαί σοι, Χριστέ”. Ποτέ μή βγεῖς ἀπό τήν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ σου χωρίς τά παραπάνω λόγια. Γιατί εἶναι τό στήριγμά σου, τό ὅπλο σου, τό ἄπαρτο κάστρο πού σέ περιτειχίζει. Παράλληλα σφραγίσου καί μέ τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ. ῞Ετσι, ὄχι μόνο ἄνθρωπος, μά οὔτε κι αὐτός ὁ διάβολος δέν θά μπορέσει νά σέ βλάψει, βλέποντάς σε παντοῦ μ᾽ αὐτή τήν

πανοπλία”.

Γιατί οἱ Χριστιανοί ἔπεσαν στά μαγικά.

᾽Η αἰτία πού οἱ σημερινοί Χριστιανοί ἔπεσαν στά ἔργα τοῦ διαβόλου, καί μάλιστα στά μαγικά, εἶναι τό ὅτι δέν συλλογίζονται τίς ὑποσχέσεις ἐκεῖνες πού ἔδωσαν στό Χριστό ὅταν βαπτίσθηκαν, ἀλλά τίς ξέχασαν καί τίς ἔσβησαν τελείως ἀπό τή μνήμη τους καί τήν καρδιά τους. Γι᾽ αὐτό καί πραγματοποιοῦνται σ᾽ αὐτούς τά λόγια πού εἶπε ὁ Κύριος: “῞Οταν τό ἀκάθαρτο πνεῦμα (τό δαιμόνιο) βγεῖ ἀπό τόν ἄνθρωπο, περιδιαβαίνει σέ τόπους ἄνυδρους ζητώντας ἀνάπαυση, μά δέν βρίσκει. (Γιατί ἀνάπαυση βρίσκει μόνο ὅταν κυριεύει τόν ἄνθρωπο καί τοῦ κάνει κακό). Τότε λέει: “᾽Ας γυρίσω πάλι στό σπιτάκι μου (δηλαδή στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου), ἀπ᾽ ὅπου ἔφυγα”. Κι ὅταν ἔρθει, βρίσκει τό σπίτι ἀφύλαχτο, σκουπισμένο, στολισμένο, ἕτοιμο. (Βρίσκει δηλαδή τόν ἄνθρωπο ἀμέριμνο καί διατεθειμένο νά τόν δεχθεῖ πάλι). Τότε πηγαίνει, φέρνει κι ἄλλα ἑπτά δαιμόνια, πονηρότερα μάλιστα, μπαίνει μαζί τους στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου καί κατοικεῖ ἐκεῖ μόνιμα πιά.῞Ετσι ἡ κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου γίνεται τελικά χειρότερη ἀπ᾽ ὅ,τι ἦταν πρίν (κι ἀπό τό Βάπτισμα!).” (Ματθ. 12:43-45).

῞Οσοι λοιπόν Χριστιανοί ἀσχολοῦνται μέ τά μαγικά, διώχνουν ἀπό τίς καρδιές τους τή θεία χάρη, τό Πνεῦμα τό ῞Αγιο, καί βάζουν μέσα τους τό ἀκάθαρτο πνεῦμα, τό δαιμόνιο. Μέ τή δαιμονική ἐνέργεια τότε, κάνουν κάθε τι σατανικό καί περίεργο.

Πῶς μποροῦν, ἐπομένως, ὅσοι ἀσχολοῦνται μέ τά μαγικά, νά εἶναι ἤ νά λέγονται Χριστιανοί; Χριστιανοί καί μάγοι; Χριστιανοί καί δαιμονολάτρες; ᾽Ανήκουστο! ᾽Αδύνατο! Πῶς νά συμφωνήσουν τό φῶς μέ τό σκοτάδι, τά τέκνα τοῦ Θεοῦ μέ τά τέκνα τοῦ διαβόλου;... Μάταια λένε αὐτοί οἱ ἄνθρωποι πώς εἶναι Χριστιανοί. Μέ τά λόγια μόνο εἶναι Χριστιανοί, μά μέ τά ἔργα τους προδότες τοῦ Χριστοῦ, ἀσεβεῖς εἰδωλολάτρες καί σατανολάτρες.

Οἱ δαίμονες δέν θεραπεύουν ἀλλά θανατώνουν.

᾽Αλλά τί προφασίζονται μερικοί Χριστιανοί;

᾽Εμεῖς, λένε, καταφεύγουμε στούς μάγους (δηλαδή στούς δαίμονες!) ἐπειδή

α) βρίσκουμε γιατρειά στίς ἀρρώστιες μας,

β) μαθαίνουμε τό μέλλον καί ἄλλα κρυφά πράγματα,

γ) φοβόμαστε τούς δαίμονες καί θέλουμε, διαμέσου τῆς μαγείας, νά τούς ἐξευμενίσουμε.

᾽Απαντοῦμε λοιπόν σ᾽ αὐτά·

α) *Μόνο ὁ Θεός θεραπεύει ἀληθινά*.

᾽Ανόητε ἄνθρωπε, καταφεύγεις στούς μάγους γιά νά γιατρευτεῖς; Καί πιστεύεις, πώς ὁ διάβολος θά γιατρέψει πραγματικά τήν ἀρρώστια σου; ᾽Εκεῖνος "ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ᾽ ἀρχῆς" (᾽Ιω. 8:44), καί θανάτωσε ὅλο τό γένος τῶν ἀνθρώπων. Πῶς τώρα θά γίνει γιατρός σου; Δέν εἶδες, πού οἱ δαίμονες δέν μπόρεσαν νά γιατρέψουν οὔτε τούς δικούς τους μάγους ἀπό τίς πληγές πού τούς προξένησε ὁ Μωϋσῆς στήν Αἴγυπτο; (᾽Εξόδ. 9:11). Καί τώρα θά κάνουν καλά ἐσένα; Καί ἄν οἱ δαίμονες δέν λυποῦνται τήν ψυχή σου, πῶς θά λυπηθοῦν τό σῶμα σου; ᾽Αστεῖα πράγματα! Γιατί δέν ὑπάρχει τίποτα γλυκύτερο γιά τό διάβολο ἀπό τό νά τυραννάει τόν ἄνθρωπο μέ κάθε τρόπο. Εὐκολότερο εἶναι νά δώσει κρύο ἡ φωτιά καί φλόγα τό χιόνι, παρά νά γιατρέψει ὁ διάβολος πραγματικά. Οὔτε μπορεῖ οὔτε θέλει οὔτε ξέρει πῶς νά γιατρεύει. ᾽Αλλά κι ἄν ὑποτεθεῖ ὅτι καί μπορεῖ καί θέλει καί ξέρει, ὅμως ἄν δέν τοῦ ἐπιτρέψει ὁ Θεός, ἀπό μόνος του δέν μπορεῖ νά κάνει τίποτα.

Πίστεψε λοιπόν, ἀδελφέ, ὅτι μόνο ὁ Θεός εἶναι ὁ ἀληθινός γιατρός ψυχῶν καί σωμάτων. Οἱ μάγοι καί οἱ δαίμονες γιατρεύουν ὄχι στ᾽ ἀλήθεια ἀλλά φανταστικά. Μά κι ἄν θελήσουν νά γιατρέψουν τό σῶμα σου μέ παραχώρηση τοῦ Θεοῦ, νά ξέρεις ὅτι τό γιατρεύουν μέ σκοπό νά θανατώσουν τήν ψυχή σου. Πῶς; Τραβώντας σε ἀπό τήν πίστη τοῦ Χριστοῦ καί πείθοντάς σε νά πιστεύεις σ᾽ ἐκείνους. Ποιά λοιπόν ἡ ὠφέλειά σου, ἄν ἐδῶ ἔχεις πρόσκαιρη ὑγεία, ἐκεῖ ὅμως κολαστεῖς αἰώνια; Νά χαθεῖ τέτοια ὑγεία! Νά χαθεῖ τέτοια ζωή!

᾽Ο διάβολος, ἀδελφοί μου, εἶναι ἕνας ψαράς πολύ πανοῦργος. Βάζει μικρό δόλωμα καί θέλει νά πιάσει μεγάλο ψάρι. Μέ χάρα σᾶς δίνει λίγη ὑγεία, μόνο καί μόνο γιά νά σᾶς στερήσει τόν παράδεισο, γιά νά σᾶς κολάσει αἰώνια!

Πῶς μπορεῖτε λοιπόν, γιά τό παραμικρό πρόβλημα, νά ἐγκαταλείπετε τό γλυκύτατο Χριστό - τόν ποιητή, τό λυτρωτή, τόν ἀληθινό γιατρό σας - καί νά πηγαίνετε στόν καταραμένο διάβολο - τό φονιά καί τύραννό σας; Πῶς σᾶς κάνει καρδιά νά καταφρονεῖτε τόσους ἁγίους, πού εἶναι φίλοι καί εὐεργέτες καί θεραπευτές σας, καί νά καταφεύγετε στούς μάγους καί τούς δαίμονες, πού εἶναι οἱ πιό ἄσπονδοι ἐχθροί σας;

Μά πιστεύετε στ᾽ ἀλήθεια, πώς αὐτά πού κάνει μιά ἀλλοπαρμένη κακόγρια, μιά τσιγγάνα, μιά μάγισσα, δέν μπορεῖ νά τά κάνει καί ὁ Χριστός; Πιστεύετε πώς μέ τά κάρβουνα καί τά πέταλα καί τά διαβολικά φυλαχτά δέν ἔχουν ἴση τουλάχιστο δύναμη ὁ Σταυρός, ὁ ἁγιασμός καί τά ἄλλα σωτήρια ἰαματικά μέσα τῆς πίστεώς μας; ῞Αχ, ἀχάριστα πλάσματα! ῞Αχ, γενεά ἄπιστη καί σκληρόκαρδη! Πόσο δίκιο ἔχει ὁ Χριστός μας νά λυπᾶται καί νά φωνάζει παραπονετικά μαζί μέ τόν προφήτη ᾽Ησαΐα:

"Ἄκουε, οὐρανέ, καί ἐνωτίζου, γῆ... υἱούς ἐγέννησα καί ὕψωσα, αὐτοί δέ με ἠθέτησαν" (Ἡσ.1:2).

Γιά νά μή λυπᾶται λοιπόν ὁ Ἰησοῦς ἐξαιτίας σας, γιά νά μή φαίνεστε κι ἐσεῖς ἀχάριστοι στό μεγάλο αὐτό Εὐεργέτη σας, σᾶς παρακαλῶ ἀδελφοί μου, μήν πηγαίνετε σέ μάγους καί μάγισσες καί τσιγγάνες. Κι ὅταν ἀρρωσταίνετε, νά προστρέχετε στό Χριστό μέ ζωντανή πίστη καί νά ζητᾶτε ἀπ᾽ Αὐτόν τή γιατρειά σας. Γιατί Αὐτός εἶναι ὁ φιλόστοργος πατέρας σας. Κι ἄν σᾶς ἔδωσε τήν ἀρρώστια, σᾶς τήν ἔδωσε γιά νά δοκιμάσει τήν ὑπομονή σας, γιά νά σᾶς στεφανώσει περισσότερο καί γιά νά δεῖ ἄν τόν ἀγαπᾶτε γνήσια. Νά προστρέχετε ἀκόμα στήν Κυρία Θεοτόκο, πού θεραπεύει τούς ἀσθενεῖς καί παρηγορεῖ τούς λυπημένους. Νά προστρέχετε, τέλος, στούς ἁγίους Πάντες καί νά τούς παρακαλεῖτε μέ θέρμη. Ἔτσι θά πετύχετε τήν ἀληθινή θεραπεία σας.

Κι ἄν ὅμως δέν βρεῖτε τήν πολυπόθητη ὑγεία, κι ἄν ὁ Θεός σᾶς ἀφήσει νά ταλαιπωρεῖστε, ἐπειδή αὐτό συμφέρει τήν ψυχή σας, καί πάλι πρέπει νά στέκεστε ἀνδρεῖοι καί στερεοί στήν πίστη. Χίλιες φορές νά προτιμήσετε τό θανάτο, παρά νά καταφύγετε σέ μάγους καί ν᾽ ἀρνηθεῖτε ἔτσι τό Χριστό.

β) *Μόνο ὁ Θεός γνωρίζει τά ἀπόκρυφα*.

Ὅσοι θέλουν νά μάθουν τό μέλλον ἤ διάφορα κρυφά πράγματα, ἄς γνωρίζουν, ὅτι μόνο ὁ Θεός ξέρει ὅλα τά ἀπόκρυφα καί μόνο ὁ Θεός προγνωρίζει τά μέλλοντα. Οἱ ἄγγελοι καί οἱ ἄνθρωποι γνωρίζουν κάποτε τά μυστικά αὐτά πράγματα, ὄχι ὅμως ἀπό μόνοι τους, ἀλλ᾽ ἀπό ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ. Οἱ μάγοι καί οἱ δαίμονες, πάντως, ἐπειδή εἶναι σκοτισμένοι καί δέν ἔχουν τό φωτισμό τοῦ Θεοῦ, δέν μποροῦν νά γνωρίζουν τίποτε κρυφό, οὔτε τί μέλλει νά συμβεῖ στόν κάθε ἄνθρωπο. Γιατί ὁ ἄνθρωπος εἶναι αὐτεξούσιος. Ὅν θέλει, κλίνει στό καλό· ἄν δέν θέλει τό καλό, κλίνει στό κακό. Ἄρα εἶναι ἄγνωστη ἡ ἐξέλιξη καί κατάληξή του. Γι᾽ αὐτό καί ὁ Θεός περιγελᾶ τή Βαβυλώνα, πού οἱ κάτοικοί της πίστευαν στούς ἀστρολόγους καί στούς δαίμονες, καί τῆς λέει: "Ἄς σέ σώσουν τώρα οἱ ἀστρολόγοι, ἄς προβλέψουν τί πρόκειται νά σοῦ συμβεῖ!" (Ἡσ. 47:13).

Προγνωρίζουν, βεβαία, πολλά οἱ δαίμονες, ἀλλά τά ἐξωτερικά καί φυσικά, συμπεραίνοντας τά γεγονότα ἀπό τούς νόμους τῆς φύσεως. Ὅπως, ἄλλωστε, καί πολλοί ἄνθρωποι σοφοί καί ἐπιστήμονες. Αὐτά ὅμως πού βρίσκονται στό βάθος τῆς καρδιᾶς τοῦ ἀνθρώπου καί ἐξαρτῶνται ἀπό τήν προαίρεσή του, μόνο ὁ Θεός τά γνωρίζει μέ ἀκρίβεια. Ἐκεῖνοι συμπεραίνουν μερικά ἀπό τίς κινήσεις τοῦ σώματος καί τήν ἐξωτερική συμπεριφορά τοῦ ἀνθρώπου. Ἔτσι, καί ὅσα φαίνονται νά προγνωρίζουν, τά γνωρίζουν σκοτεινά, ἀσαφή καί λοξά. Γι᾽ αὐτό καί οἱ χρησμοί τῶν μαντείων ἦταν διφορούμενοι, καί μποροῦσαν νά ἑρμηνευθοῦν καί ἔτσι καί ἀλλιῶς.

Ἄς ἔρθουν τώρα ἐδῶ οἱ Χριστιανοί, πού πηγαίνουν στούς μάντεις καί τίς μάντισσες εἴτε γιά νά τούς ποῦν τό μέλλον εἴτε γιά νά τούς ἐξηγήσουν τά ὄνειρά τους εἴτε γιά νά τούς φανερώσουν χαμένα πράγματα ἤ κρυμμένους θησαυρούς. Ἄς ἔρθουν, λέω, γιά νά τούς πῶ ὅ,τι εἶπε καί ὁ προφήτης Ἡσαΐας κάποτε στόν Ἰσραήλ: Ἀνόητοι ἄνθρωποι, ὥς πότε θά κουτσαίνετε κι ἀπό τά δυό σας πόδια; Ὡς πότε θά πιστεύετε καί στό Χριστό καί στούς μάντεις, δηλαδή τούς δαίμονες; Γιατί ἄν πιστεύετε πώς ὁ Χριστός, ὡς Θεός πού εἶναι, γνωρίζει τά πάντα καί τά φανερώνει *σέ ὅσους Ἐκεῖνος θέλει*, πῶς τρέχετε στούς μάντεις; Ἄν, ἀντίθετα, πιστεύετε πώς οἱ μάντεις ἔχουν τήν γνώση τῆς ἀλήθειας, πῶς προσκυνᾶτε τό Χριστό καί ὀνομάζεστε μάταια Χριστιανοί; Δέν ξέρετε, πώς δέν μπορεῖτε νά δουλεύετε σέ δυό κυρίους;

Γιατί ὅμως, θά ρωτήσετε, κάποτε βγαίνουν ἀληθινά μερικά πράγματα, πού προλέγουν οἱ δαίμονες;

α) Ἐπειδή δέν πιστεύετε ἀκράδαντα στόν Κύριο καί μόνο, ἀλλά καί στούς δαίμονες. Ἔτσι, γιά τήν ἀπιστία σας, ὁ Θεος παραχωρεῖ νά γίνονται αὐτά πού ἐκεῖνοι προλέγουν.

β) Ἐπειδή, πηγαίνοντας στούς δαίμονες καί ζητώντας τήν βοήθειά τους, γίνεστε μόνοι σας δοῦλοι τοῦ διαβόλου, μπαίνετε κάτω ἀπό τήν ἐξουσία του. Ἔτσι, μπορεῖ πιά νά σᾶς κάνει ὅ,τι θέλει. Ἄρα, ὅ,τι σᾶς πεῖ τό πραγματοποιεῖ κιόλας, ὅπως ἕνας κακοῦργος πού σκλαβώνει κάποιον ἄνθρωπο· ἄν τοῦ πεῖ ὅτι θά ζήσει, θά ζήσει· ἄν τοῦ πεῖ πώς θά πεθάνει, θά πεθάνει. Γιατί εἶναι στό χέρι τοῦ κακούργου νά κάνει εἴτε τό ἕνα εἴτε τό ἄλλο. Λέει σχετικά ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: "Ἄς ὑποθέσουμε, πώς ἕνα βασιλόπουλο ἐγκαταλείπει τό παλάτι του, πάει σέ τόπο ἔρημο καί μπαίνει θελληματικά κάτω ἀπό τήν ἐξουσία ἑνός λήσταρχου. Πές μου, μπορεῖ αὐτός ὁ λήσταρχος νά τοῦ πεῖ ἀπό πρίν μέ βεβαιότητα ἄν θά ζήσει ἤ θά πεθάνει; Καί βέβαια μπορεῖ! Ὄχι ὅμως ἐπειδή προεῖδε τό μέλλον, ἀλλ' ἐπειδή, ἔχοντας γίνει κύριος τοῦ βασιλόπουλου, ἔχει τή δυνατότητα νά τοῦ κάνει ὅ,τι θέλει - εἴτε νά τό θανατώσει εἴτε νά τοῦ χαρίσει τή ζωή".

Γι' αὐτό, ἀδελφοί μου Χριστιανοί, μήν πιστεύετε στήν πρόγνωση τῶν δαιμόνων, γιατί στήν πραγματικότητα δέν προγνωρίζουν τίποτα. Στόν Κύριο μόνο νά ἔχετε πίστη βαθειά, κι Ἐκεῖνος θά σᾶς φανερώσει *ἐκεῖνα πού πρέπει* νά γνωρίζετε.

γ) *Οἱ Χριστιανοί δέν πρέπει νά φοβοῦνται τό διάβολο καί τούς δαίμονες.*

Γιατί, Χριστιανοί μου, μέ τά διάφορα μαγικά κάνετε τά χατήρια τοῦ διαβόλου; Αὐτός δέν ἔχει ἐξουσία καί δύναμη νά προκαλέσει οὔτε τόν παραμικρό πειρασμό. Ἀφ' ὅτου ὁ Χριστός σαρκώθηκε, ὁ διάβολος ἔχασε τήν τυραννική του ἐξουσία. Ὁ ἐνανθρωπήσας Κύριος τοῦ συνέτριψε τήν κεφαλή κι ἄφησε μόνο τήν οὐρά του νά σαλεύει, ἔτσι, γιά νά γυμνάζονται καί νά στεφανώνονται οἱ πιστοί. Τώρα μόνο μέ

ἀπάτες παγιδεύει τούς ἀνθρώπους στήν κακία καί ὄχι τυραννικά, ὅπως πρίν. Δηλαδή μόνο κακές σκέψεις μπορεῖ νά μᾶς βάζει, ἀλλ᾽ ἀπό τή δική μας θέληση ἐξαρτᾶται ἄν θά τίς δεχθοῦμε ἤ θά τίς διώξουμε. Κανένας πειρασμός, δέν μπορεῖ νά συμβεῖ στόν ἄνθρωπο, ἄν δέν τό ἐπιτρέψει ὁ Θεός. Μάταια, λοιπόν, καλοπιάνετε τούς δαίμονες μέ τίς μαγεῖες, γιατί δέν μποροῦν νά κάνουν τίποτα χωρίς τήν ἄδεια τοῦ Θεοῦ.

Πῶς τιμωρεῖ ὁ Θεός τούς μάγους καί ὅσους προστρέχουν σ᾽ αὐτούς.

Μετά ἀπ᾽ ὅσα εἴπαμε, εἶναι εὐνόητο γιατί ὁ Θεός τιμωρεῖ αὐστηρά ὅσους ἀσχολοῦνται μέ τά μαγικά ἤ τά χρησιμοποιοῦν.

Στήν Παλαιά Διαθήκη πρόσταζε νά θανατώνονται μέ λιθοβολισμό ὅσοι γίνονταν μάγοι, φαρμακοί κ.λπ. (Λευϊτ. 20:27). Ἀλλά καί πλήθη ὁλόκληρα ἀνθρώπων, πόλεις μεγάλες καί ἔνδοξες, παραδόθηκαν σέ πεῖνες καί σφαγές καί ἀφανισμούς ἐξαιτίας τῶν μαγικῶν, ὅπως ἡ Νινευΐ (Ναούμ 3:1), ἡ Βαβυλώνα (Ἡσ. 47:1-9), ἀκόμα καί ἡ Ἱερουσαλήμ (Ἱερ. 14:14).

Ἡ Ἐκκλησία μας, ἐπίσης ὁρίζει μεγάλες τιμωρίες (ἐπιτίμια). Γιά παράδειγμα, ἡ ΣΤ΄ Οἰκουμενική Σύνοδος (ξα΄ καν.) κανονίζει μέ ἐξάχρονη ἀποχή ἀπό τή θεία Κοινωνία, ὅσους καταφεύγουν σέ μάντεις, ὅσους “λένε τή μοίρα” καί ὅσους κάνουν γητέματα. Ἄν ἐπιμείνουν στά πονηρά τους ἔργα, τούς χωρίζει τελείως ἀπό τήν Ἐκκλησία.

Ἡ τοπική Σύνοδος τῆς Ἀγκύρας (κδ΄ καν.) κανονίζει μέ πέντε χρόνια στέρηση τῆς θείας Κοινωνίας, ὅσους φέρνουν μάγους στά σπίτια τους, γιά νά βροῦν τά μάγια πού τούς ἔκαναν ἄλλοι.

Ὁ Μέγας Βασίλειος (ξε΄ καν.) βάζει τούς γόητες καί φαρμακούς στήν ἴδια μοίρα μέ τούς φονιάδες, ἐπιτιμώντας τους μέ εἰκοσάχρονη ἀποχή ἀπό τή θεία Κοινωνία.

Πῶς νά φυλάγονται οἱ Χριστιανοί ἀπό τά μαγικά.

Γιά νά φυλάγεσθε ἀπό τά μαγικά καί τήν ἐνέργεια τῶν δαιμόνων, νά ἔχετε ὅλοι - μικροί καί μεγάλοι, ἄνδρες καί γυναῖκες - κρεμασμένο στό λαιμό σας τόν τίμιο Σταυρό. Τρέμουν οἱ δαίμονες τόν τύπο τοῦ Σταυροῦ καί φεύγουν μακριά ὅταν τόν βλέπουν. Ἄλλωστε, ὅπως ὁμολόγησαν οἱ ἴδιοι στόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Βοστρινό, πού εἶχε ἐξουσία κατά τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων, τρία πράγματα φοβοῦνται περισσότερο· τό *Σταυρό*, τό ἅγιο *Βάπτισμα* καί τή θεία *Κοινωνία*.

Νά ἔχετε ἐπίσης στό σπίτι σας, ἀλλά καί μαζί σας, τό ἅγιο Εὐαγγέλιο. Καί φυσικά νά τό μελετᾶτε. Σ᾽ ὅποιο σπίτι ὑπάρχει Εὐαγγέλιο δέν μπαίνει ὁ διάβολος.

Τά ἀνδρόγυνα, γιά νά μή φοβοῦνται τό “δέσιμο”, πρίν παντρευτοῦν πρέπει νά

ἐξομολογοῦνται, νά νηστεύουν τρεῖς ἡμέρες, νά συνδυάζουν τό μυστήριο τοῦ γάμου μέ τήν τέλεση θείας Λειτουργίας καί νά μεταλαμβάνουν ἔτσι τά ἄχραντα Μυστήρια. Προπαντός τά ἀνδρόγυνα νά ἔχουν πίστη στερεή καί ἀκλόνητη στόν Κύριο, κι Αὐτός θά διαλύσει τίς ἐνέργειες τῶν δαιμόνων.

Ἄν, γιά τήν ὀλιγοπιστία μερικῶν Χριστιανῶν, οἱ δαίμονες παρουσιάζουν διάφορα φαντάσματα, εἴτε σέ τάφους εἴτε σέ σπίτια εἴτε ἀλλοῦ, νά καλεῖται ἱερέας, νά γίνεται ἁγιασμός καί νά ραντίζεται ὁ τόπος. Ἔτσι, μέ τή θεία χάρη, διαλύεται κάθε δαιμονική ἐνέργεια.

Τέλος, ὅταν ἕνας Χριστιανός πρόκειται νά χτίσει σπίτι ἤ νά κατασκευάσει καΐκι κ.τ.ὅ., ἄς προσκαλεῖ ἕναν ἱερέα νά τοῦ κάνει ἁγιασμό καί νά διαβάσει τήν κατάλληλη γιά τήν περίσταση εὐχή τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἐπίλογος

Οἱ μάγοι, οἱ μάγισσες καί ὅσοι καταφεύγουν σ᾽ αὐτούς δέν ἔχουν θέση στήν βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Χάνουν τόν παράδεισο. Καί ποῦ στέλνονται; Ἀλλοίμονο! Στήν αἰώνια κόλαση μαζί μέ τούς ἄπιστους, τούς ἀσεβεῖς καί τούς εἰδωλολάτρες (Ἀποκ. 21:8). Νά πῶ καί κάτι φοβερότερο; Θά κολάζονται χειρότερα κι ἀπό τούς εἰδωλολάτρες. Γιατί αὐτοί, ἔτσι γεννήθηκαν στήν ἀσέβεια, ἔτσι καί πέθαναν. Δέν βαπτίσθηκαν στό ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος. Δέν πίστεψαν στό Χριστό. Οἱ Χριστιανοί ὅμως, οἱ βαπτισμένοι, πού ἔγιναν παιδιά τοῦ Θεοῦ “κατά χάριν”, πού τράφηκαν μέ τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Κυρίου, πῶς τόλμησαν κατόπιν καί τά καταφρόνησαν καί τ᾽ ἀρνήθηκαν καί καταπιάστηκαν μέ τά μαγικά;

Γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, λοιπόν, καί γιά τήν σωτηρία τῆς ψυχῆς σας, φυλαχθεῖτε, ἀδελφοί μου, φυλαχθεῖτε ἀπό τή μαγεία. Καί πάλι σᾶς λέω, φυλαχθεῖτε! Μήν πηγαίνετε σέ μάγους καί μάγισσες. Σ᾽ ὅλες τίς περιστάσεις καί γιά ὅλες σας τίς ἀνάγκες νά προστρέχετε στήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, στήν προστασία τῆς Θεοτόκου καί στίς πρεσβεῖες τῶν ἁγίων. Ἔτσι καί ἀπό τίς ἀσθένειες καί τίς ἀνάγκες σας θά ἐλευθερωθεῖτε, καί ἀπό τήν αἰώνια κόλαση θά λυτρωθεῖτε, καί τήν οὐράνια βασιλεία θά κληρονομήσετε, “ἧς γένοιτο ἀξιωθῆναι πάντας ἡμᾶς χάριτι τοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν”.

(Από τη σειρά των φυλλαδίων «Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ» της Ιεράς Μονής Παρακλήτου Ωρωπού Αττικής.)

Διαβάστε περισσότερα φυλλάδια από την σειρά "Η φωνή των πατέρων" πατώντας εδώ

(Πηγή αρχείου κειμένου: "Ιερά Μητρόπολις Καισαριανής, Βύρωνα και Υμηττού")